

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Професійний розвиток педагога

*Матеріали II науково-практичної інтернет-конференції
"СУЧАСНИЙ ВЧИТЕЛЬ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ:
ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ",
присвяченої 75-річчю
Рівненського державного гуманітарного університету
26-27 листопада 2015 року*

Рівне
Видавець О.Зень
2015

УДК 373.3.011.3-051:005.336.5

ББК 74.204.2

П- 84

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 15 від 26 листопада 2015 р.)

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович** – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ – голова оргкомітету;
- Павелків Роман Володимирович** – доктор психологічних наук., професор, перший проректор РДГУ – заступник голови оргкомітету;
- Поніманська Тамара Іллівна** – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;
- Сілков Валерій Васильович** – кандидат педагогічних наук, професор, декан педагогічного факультету РДГУ;
- Колупаєва Тетяна Євстафіївна** – кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедрою педагогіки початкової освіти РДГУ;
- Бричок Борис Павлович** – кандидат педагогічних наук, професор;
- Шевців Зоя Михайлівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Бричок Світлана Борисівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Яковишина Тетяна В'ячеславівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Боровець Олена Віталіївна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Гудовсек Оксана Анатоліївна** – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Міщеня Оксана Миколаївна** – кандидат педагогічних наук, доцент.
- Веремчук Алла Петрівна** – кандидат педагогічних наук, доцент;

Рецензенти:

- Невмержицька Олена Василівна** – доктор педагогічних наук, професор кафедри загальної та дошкільної педагогіки Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
- Павелків Роман Володимирович** – доктор психологічних наук, професор кафедри вікової та педагогічної психології, перший проректор Рівненського державного гуманітарного університету

Професійний розвиток педагога. Матеріали II науково-практичної інтернет-конференції “Сучасний вчитель початкових класів: досвід та перспективи”, присвяченої 75-річчю – Рівне: О.Зень, 2015.- 182 с.

ISBN 978-617-601-142-2

У матеріалах II науково-практичної інтернет-конференції подаються статті викладачів та студентів Рівненських вищих навчальних закладів, статті та конспекти навчальних занять вчителів загальноосвітніх шкіл. Представлена тематика розроблена з урахуванням сучасного вітчизняного та зарубіжного педагогічного досвіду, досягнень педагогічної та психологічної науки.

Матеріали розраховані на викладачів, вчителів та студентів психолого-педагогічних спеціальностей.

*За достовірність фактів, дат, назв і т.п. відповідають автори статей.
Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.*

ISBN 978-617-601-142-2

© Автори статей, 2015

(характеру) виучуваного матеріалу. Залежно від неї визначаємо способи подачі та закріплення, системи тренувальних вправ, методику їх проведення [2, с.129].

На основі правила визначаємо елементи знань, якими діти повинні володіти, щоб усвідомити зміст і технологію його застосування (лінгвістичний аналіз). Розглянемо на конкретному прикладі. Так, тема «Апостроф» у початкових класах вивчається на кількох рівнях: ознайомлення з апострофом (1 клас); правопис слів з апострофом у розділі «Звуки і букви» (2 клас) і, нарешті, у темі «Будова слова» 3 (клас). У перших двох випадках маємо фонетико-графічне написання, яке безпосередньо визначається вимовою. Головним у методиці навчання теми «Апостроф» на цьому етапі є розвиток слуховимовних умінь. Лінгводидактична основа вивчення правила – слуховимовна з послідовним застосуванням звукографічного зіставлення. У третьому випадку маємо фонетико-морфологічне написання. Аналіз орфограми за характером свідчить, що під час засвоєння її написання важливі вміння розрізняти голосні та приголосні звуки, зіставляти звуковий та буквенний склади слова, визначати його будову. На основі правила визначаємо елементи знань, якими повинні володіти учні. Фонетичні: звук і буква; голосні і приголосні звуки. Морфологічні: будова слова, префікс, корінь. Очевидно, що суттєвими тут є фонетичні знання (поряд з морфологічними). Лінгводидактична основа вивчення правила – фонетико-морфологічна.

Таким чином, принцип диференціації у процесі вивчення цих правил є важливим. Вивчення орфографічного матеріалу, добірка орфографічних вправ передбачає врахування сутності правописного правила, принципів орфографії.

Якщо засвоєння орфограм спирається на знання фонетики і морфології, то потрібно добирати вправи, пов'язані з фонетичним чи морфологічним аналізом. Це такі вправи, як списування з граматичним завданням (розкрити дужки, дописати закінчення, вставити пропущені букви), коментоване письмо, пояснювальний диктант та ін.

Отже, фонетичні знання є базовими під час вивчення багатьох орфографічних правил. Як свідчить практика навчання, формування орфографічної навички в учнів досягається внаслідок правильної організації різноманітних вправ. Ця різноманітність зумовлюється тим, що в правописі є різні типи орфограм, засвоєння яких вимагає застосування різних видів орфографічної роботи.

Список використаних джерел

1. Блик О.П. Фонетика. Орфоєпія. Графіка. Орфографія: посібник для вчителів/ О.П.Блик.– К.: Рад.шк.,–128с.
2. Коваль Г. П. Методика викладання української мови: навч. посіб. для студ. пед. ін-тів, гуманіт. ун-тів, пед. коледжів / Г. П. Коваль, Н. І. Деркач, М. М. Наумчук. – Т. : Астон, 2008. – 287 с.
3. Методика навчання української мови в початковій школі: навч.-метод. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / за наук. ред. М. С. Васьуленка. – К. : Літера ЛТД, 2010. – 364 с.

БАЧЕННЯ ПЕРСПЕКТИВ СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ШКОЛИ КЛАСИКАМИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДУМКИ

*Усач Лариса Володимирівна,
викладач,*

*кафедра педагогіки початкової освіти,
Рівненський державний гуманітарний університет*

Відродження української держави, викликане до життя демократизацією суспільства, пріоритет загальнолюдських цінностей, високе призначення особистості в культурно-духовному, соціально-політичному розвитку України як сучасної європейської держави, зумовили актуалізацію культуротворчої, культуроформулоючої функції освіти, (адже саме в навчанні та вихованні має зростати індивідуальний духовно-практичний досвід підростаючого покоління, формуватися його ціннісні орієнтації), і повернули суспільство до витоків національної системи освіти, яка ґрунтується на підвалинах культури рідного народу. Слід окреслити які надбання у взаємозв'язку минулого, теперішнього, майбутнього необхідні для прогресивного поступу української людини, суспільства, держави. Розбудова системи української національної системи освіти ставить перед владними структурами вимогу - усвідомити, що вона не є сферою освітніх послуг, а сферою національної безпеки.

Сучасна національна освіта потребує формування не лише системи умінь, навичок, опанування культурних надбань, але й системи ціннісних орієнтирів. Вона передбачає визнання національних цінностей як визначальних. До них належать: українська ідея, що втілює в собі прагнення до державності та соборності, патріотизм, готовність до захисту Батьківщини, почуття національної самопошани і гідності, історична пам'ять, повага до національних символів, любов до рідної культури, мови, національних свят і традицій, орієнтація власних зусиль на розбудову Української держави, прагнення до духовного життя тощо.

У сучасній Україні сформовані умови для створення національної школи. Варто лише пам'ятати, що розробка змісту, форм, методів і засобів здійснення навчально-виховного процесу повинні житися та удосконалюватися на національному ґрунті, вбираючи в себе гуманістичні та інтелектуальні ідеї педагогіки зарубіжжя.

Розбудова національної системи освіти і виховання неможлива без вивчення історії їх розвитку, врахування тих досягнень і недоліків, які були притаманні процесові їх еволюції. Тому важливо поглянути в історичне минуле, проаналізувати його, творчо використати для розвитку сучасної педагогічної теорії і практики.

Різні аспекти становлення і розвитку національної школи в Україні досліджували сучасні вчені - О.Вишневський, С.Золотухіна, В. Майборода, Н. Мещерякова, Г. Сагач, М.Стельмахович, Б.Ступарик, Г.Філіпчук та інші. Історію розвитку школи і освіти, зокрема, в Західній Україні у період панування Австро-Угорщини та Польщі вивчали Л.Баїк, А.Ігнат, М.Євтух, О.Макарушка, О.Маковей, Б.Мітюков, Ф.Науменко, О.Хічій та інші.

У сучасних дисертаційних роботах, ряді наукових праць знайшли відображення питання комплексної оцінки історичного розвитку освіти в західному регіоні (В.Гомонай, В.Моцак, Б.Ступарик), становлення української гімназійної освіти (О.Бабіна, В.Бобров, О.Вишневський, І.Курляк). Також мають місце дослідження діяльності культурно-освітніх товариств (Г.Білавич, Л.Вовк, З.Нагачевська, С.Сухорський).

Аналіз діяльності і творчості носіїв національної освітньо-філософської думки початку її розвитку входять до предметного поля сучасних дослідницьких пошуків Л.Березівської, Н.Дічек, Л.Пироженко, Н.Побірченко, Т.Самоплавської, О.Сухомлинської, результатом яких була видана хрестоматія "Маловідомі першоджерела української педагогіки (друга

половина XIX - XX ст.)". У поле зору авторів увійшли маловідомі педагогічні праці, узагальнений опис творчої біографії, конструктивні ідеї про вітчизняну освіту таких українських світочів: М.Драгоманова, М.Костомарова, П.Куліша, О.Кониського, Б.Грінченка, І.Франка, В.Науменка, І.Огієнка та ін.

Вивчення історико-педагогічної літератури показує, що уже із XVI ст. у свідомості передових мислителів України утверджувалася думка про те, що вирішальну роль у відродженні нації має відіграти розвиток шкільництва.

Поборники українського національного відродження покладали великі надії на освіту для рідного народу. Школу вони вважали могутнім засобом піднесення національної культури та самосвідомості народу. Такі погляди на освіту були притаманні українським громадсько-просвітницьким діячам Г.Врецьоні, А.Волошину, Б.Заклинському, які визначали освіту як головний чинник поступу та гарант того, що українська нація посяде гідне місце серед цивілізованих народів.

У другій половині XIX століття постала плеяда культурно-громадських діячів, письменників педагогів, які плідно працювали на ниві просвітництва українського народу, становлення національної системи навчання і виховання дітей та молоді: П.Куліш, М.Костомаров, М.Драгоманов, О.Кониський, П.Чубинський, С.Ніс, В.Антонович, Т.Рильський, П.Житецький, К.Михальчук, Ф.Вовк, М.Лисенко, М.Старицький, І.Нечуй-Левицький, О.Русов, О.Потебня і багато інших.

Іхня публіцистична діяльність та епістолярна спадщина відіграли визначну роль у становленні української школи, втіленні в життя концепції національного виховання. Пріоритетними педагогічними цінностями цього періоду розвитку педагогічної думки стали українська мова, патріотизм, історизм, народність, релігійні морально-естетичні постулати.

Основним завданням національної школи українські вчені та педагоги, зокрема про це пише письменник І.Нечуй-Левицький, вбачали в успадкуванні духовного надбання українського народу. До факторів відновлення історичної пам'яті вони відносили все, що відображає історичний шлях нашого народу: історію, літературу, народну творчість, музичне і малярське мистецтво, історію культури, родинні традиції тощо; наголошували при тому на необхідності організації діяльності освітніх закладів на основі рідномовного навчання.

Особливу роль у боротьбі за українську школу відіграли суспільно-політичні "Громади" в Наддніпрянській Україні, у Західній Україні - "Просвіта", "Українське педагогічне товариство", політичне товариство "Народна Рада" та ін.

Представники "Громад" ставили за мету формування національної ідеї та національної ментальності, розвиток та збереження української культури як окремого, специфічного утворення. Ці педагогічні культурологічні пошуки мали етнографічний, етнологічний характер, полягали у виявленні, збиранні та розкритті джерел народної педагогіки - українського фольклору, звичаїв, обрядів, релігійних вірувань, символів, народного мистецтва, дитячих розваг, іграшок тощо. Другий напрямок їхніх пошуків був історичним, полягав у дослідженні "старовини", в основному Козацької доби, звідки черпалися виховні ідеали.

Українські просвітники започаткували створення українських підручників для дорослих і дітей. Важливу роль у цьому процесі відіграло Наукове товариство імені Т.Г.Шевченка у Львові, яке здійснювало велику роботу спрямовану на становлення української мови, її термінології та лексики, а отже на употужнення справи, пов'язаної з національною ідентифікацією, онтологією духу.

Діяльність громадських товариств стала одним із важливих джерел розвитку української культури, усвідомлення українцями себе як нації. З кінця XIX ст. національні ідеї підхопили "Просвіти", діяльність яких зосереджувалась на завданнях освіти для народу: видання книг українською мовою для використання в школах, організація "Народних будинків", фахових шкіл, різноманітних курсів, розширення бібліотек, створення "Батьківських гуртків", заснування стипендійних фондів для бідних дітей, щоб дати їм можливість здобути освіту. Широкого розвитку в діяльності товариства набули дошкільні заклади, дитячі садки, захоронки, світлиці тощо. Зусиллями товариства в Галичині відкривалися народні школи. Товариство "Просвіта" та інші товариства й організації, які воно створило, виховували дитину в любові до свого народу та власної землі, що є зразком при відродженні й розвитку національної школи.

У працях педагогів і громадських діячів початку XX ст. (М.Грушевського, А.Артимовича, М.Василенка, С.Васильченка, Б.Грінченка, О.Іванчука, І.Огієнка, С.Русової, І.Стешенка, С.Сірополка, Ф.Сушицького, П.Холодного, І.Ющишина та ін.) основоположними для національної освіти визнано принципи народності, народну філософію, національний дух та національні ідеали. Головною стає вимога націоналізації шкільництва, суть якої полягає в тому, щоб пристосувати школу до потреб української суспільності, її життя, завдань і обставин.

Перший в історії проект закону про розбудову українського шкільництва опублікував у Львові у 1913 році голова "Педагогічно-Наукової комісії" товариства "Взаємна поміч Українського Вчителства" І.Ющишин. Вимагаючи навчання дітей рідною мовою, він одночасно передбачав зміну змісту освіти та підготовки вчителів.

У вересні-грудні 1913 р. в журналі "Світло" було надруковано розроблений Я.Чепіогою "Проект української школи", в передмові до якого автор вказував, що відродження українського народу "вимагає дійсної природної школи, в котрій навчання проводилось би на рідній для дитини мові, де б вона могла одержати справжню освіту". Ця школа мала бути колективним утворенням і організацією народною, а освіта - глибоко національною.

Теоретичні здобутки українських педагогів були покладені в основу організації шкільництва в Українській Народній республіці та Західно-Українській Народній Республіці. Школа розбудовувалася за такими принципами: по-перше, школа є єдиною в тому розумінні, що вся система освіти утворює одну школу, яка має один напрямок і забезпечує вільний перехід учнів від нижчого до вищого ступеня - ця школа є загальноосвітньою. По-друге, нова школа є національною (зміст освіти має будуватися на українознавчих підвалинах). По-третє, школа є виховною (виховний процес в ній повинен бути пройнятий національним духом з позицій любові до рідного краю). І, нарешті, школа є діяльною (готувати підрастаюче покоління до життя та праці).

Десятиліття тоталітарного режиму загальмували розвиток теорії і практики розбудови національного шкільництва, національного виховання в Україні. Лише в діаспорі українські педагоги займалися цією проблемою.

Прогресивно мислячі науковці-теоретики, вчителі-практики, діячі культури, що бачили необхідність становлення української освіти незмінно наголошували на необхідності рідномовного навчання. Адаже мовою навчання в освіті (Наддніпрянська Україна) була чужа для українського народу російська мова, що оберталася денационалізацією молодого покоління. І.Нечуй-Левицький вказував на те, що в краю погана перспектива, "перспектива темна, як ніч, якщо не діють школи з навчанням рідної мови". Освітняни, науковці, культурні діячі обстоювали навчання рідною мовою, розглядаючи її як визначальний засіб морального, духовного формування особистості та її національної самосвідомості, як необхідну умову існування самого народу, його освіти, культури, прогресу. Наголошувалось, що мова - це літопис життя нації, її долі, характеру, ролі й місця у світі, особливостей національної традиції.

У цьому контексті необхідно підкреслити діяльність великого українського мислителя-лінгвіста, професора Харківського університету Олександра Потебні. Мова, на думку вченого, є знаряддям національної свідомості. Спроби її інтернаціоналізації часто обертаються тотальною дегенерацією, особливо тоді, коли пануюча нація прагне принизити, а тим більше ліквідувати мову поневоленого народу. Нація, яка втратила свою мову, наголошує О.Потебня, не спроможна відстояти свою незалежність, вона перетворюється просто на населення.

Одним із дієвих засобів побудови національної освіти вважав рідну мову і О.Кониський, стверджуючи, що материнська мова нерозривно пов'язана із свідомістю народності, це мова внутрішніх думок і спроба замінити її чужою зредує знищення індивідуальності особистості. Насильницька русифікація, за переконанням О.Кониського, завдасть Україні непоправної моральної, релігійної, економічної і політичної шкоди й доведе її до ще більшої духовної темноти. Народ, який втратив свої етнографічні, релігійні, мовленнєві традиції, звичаї, відмінності не може повноцінно розвиватися, навчати і виховувати дітей.

З цього приводу М.С.Грушевський зазначав, що: "... треба добиватися того, щоб по школах у нас учено по українськи... треба горнутися до свого, українського, заохочувати до нього, розширювати його всякими способами. Бо інакше як на своїй народній українській основі не стане наш народ просвіченим, не вийде з теперішньої темноти, злиднів і пониження" [1, с. 25].

Вимога навчання рідною мовою звучала не лише з боку окремих культурно-освітніх діячів, але й з боку різноманітних громадських організацій, "Просвіт", з'їздів, просвітницьких товариств, українського вчителства.

Обґрунтовували громадські діячі та просвітники XIX ст. і думку про те, що опору для педагогічної науки варто шукати в народній педагогіці. (І.Верхрацький, К.Романчук, А.Вахнянин, М.Полянський, Г.Врецьона, В.Ільницький, О.Партацький, О.Барвінський та ін.). За їхнім переконанням виховний досвід і мудрість народу мають стати тим підмурівком, на якому буде зведено національну освіту та виховання. Український етнограф П.Чубинський наголошував на вивченні народних традицій та звичаїв, бо це "свого роду моральний кодекс, правові закони, за якими народ буде своє суспільне життя". Б.Заклинський вважав, що етнографічні матеріали мають сприяти усвідомленню українцями всієї неповторності української культури як неоціненного народного багатства і є фактором збереження його етнічної самотності. А С.Русова наголошувала на тому, що підвалина національної школи - це єднання її з людиною, бо школа вже не стоїть самотньо, мов ... відокремлена від села фортеця русифікації, пригноблення людності, - а весело одчиняє двері і вікна селянському життю: це центр освіти на селі, центр не тільки морального, а й ...політико-громадського виховання, без якого не розвиватиметься нове життя" [5, с. 133].

Ще одним важливим фактором у розбудові української школи визнавалося питання ролі вчителя, його підготовки для української школи. На думку П.Чубинського, школа потребує вчителя, покликання якого - праця задля народної освіти. "Такий учитель не просто має володіти певними знаннями, бути достатньо культурно розвиненим, а водночас стати і народником, і чесним навчителем, і захисником селянина, ... щоб майбутні вчителі ставали близькими тамтешнім людям, розуміли їхні інтереси й потреби" [4, с. 356]. На нестачу підготовлених належним чином учителів вказував й І.Франко у праці "Наші народні школи і їх потреби". Монографія Я.Чепігі "Самовиховання вчителя" (1913) стала у нагоді не одному поколінню педагогів. У ній визначено роль учительства у суспільстві, розкрито необхідність та шляхи його розвитку та удосконалення. Автор називає вчителя "довіренним народом", "довірем нації у вихованні й освіті нового покоління". Багато інших просвітників та вчених (А.Волошин, Б.Заклинський, І.Ющишин, В.Науменко, М.Сумцов, К.Стеценко, О.Маковей, С.Васильченко та ін.) наголошують на важливій та вирішальній ролі вчителя у становленні національної української освіти.

Нинішній стан відновлення і розбудови української національної системи освіти потребує поглибленого вивчення її витоків, аналізу творчості видатних представників національної еліти, узагальнення та систематизації ідей, поглядів, положень, висловлених світочами прогресивної думки минулого.

Дослідження корифеїв педагогіки, та відомих мислителів минулого щодо розбудови українського шкільництва - основа для процесу становлення сучасної школи в Українській державі. "Настав час зрозуміти, що у нас під ногами є ґрунт - давня педагогічна культура, на яку ми можемо твердо стати. Наша глибинна історія дає можливість побачити шкільництво на різних етапах розвитку, зрозуміти шляхи та засоби виживання, виходи із кризових станів, особливості зигзагів розвитку. Знаючи, що послужило для прориву освіти, а за яких умов стався занепад, можна прогнозувати майбутнє школи, вийти з лабіринту суперечностей сучасності" [5, с.121].

У сучасному розумінні національна школа - це державно-громадська установа, яка формує та оберігає національну культуру, невіддільна від національного ґрунту і коріння свого народу, організацією, змістом і формами роботи відповідає національно-культурним потребам України. Національна школа є соціальним інститутом нації і покликана зберегти її дух, мову, культуру, сприяти їх відродженню, розвитку і розквіту.

У результаті засвоєння національного змісту освіти і виховання підрастаюче покоління має усвідомити свою приналежність до народу, історія якого сягає у глибоку давнину, багата славними сторінками і видатними особистостями, зрозуміти, що цей народ вільнолюбивий та дружлюбний, талановитий і працьовитий.

Основою навчально-виховної роботи в національній школі має бути національна система виховання, національна історія, географія, музика, література, фольклор, мистецтво тощо. Діти мають одержувати основи національної культури, освоювати традиції, обряди, звичаї, які створювалися народом упродовж його багатовікової історії, поєднувати одержані знання із культурою народів світу.

Список використаних джерел

1. Грушевський М. Про українську мову і українську школу. - К., 1991
2. Любар О.О., Стельмахович М.Г., Федоренко Д.Т. Історія української школи і педагогіки: Навч. посіб./ За ред. О.О.Любара. - К.: Т-во "Знання", КОО, 2003.
3. Ступарик Б.М. Національна школа: витоки, становлення: Навч.-метод. посібник. - К.: ІЗМН, 1998.
4. Українська педагогіка в персоналіях. У двох книгах. Кн.1. За ред. О.Сухомлинської - К.: Либідь, 2005.
5. Усатенко Т.П. Українська національна школа: минуле і майбутнє. - К.: Наукова думка, 2003. - 284с.

З М І С Т

Колупасєва Тетяна Євстафіївна ПЕРЕДМОВА	3
--	----------

СЕКЦІЯ 1

ІСТОРІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ

Бісовецька Людмила Андріївна ВИВЧЕННЯ МОРФЕМІКИ І СЛОВОТВОРУ В УМОВАХ НОВОЇ СТРУКТУРИ ТА ЗМІСТУ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ	4
Бричок Світлана Борисівна РОЗВИТОК МИСЛЕННЯ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА В КОНТЕКСТІ ІДЕЙ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО	6
Галушко Марія Олександрівна ПРОБЛЕМА ХРИСТІЯНСЬКИХ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ ДУМЦІ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ – ПОЧ. ХХ СТ.	8
Гисюк Наталія Володимирівна, Кривко Валентина Григорівна ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ НАУКИ	10
Гончарук Оксана Вікторівна КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ УЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ЯК ОСНОВА ЕФЕКТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ	12
Гудовсек Оксана Анатоліївна ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ТА УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ	13
Добринська Вікторія Вікторівна РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	15
Зінчук Катерина Степанівна ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ БІОГРАФІЇ ПИСЬМЕННИКА ЯК ЗАСОБУ РОЗВИТКУ ІНТЕРЕСУ ДО ЙОГО ТВОРІВ У КОНТЕКСТІ УРОКУ ЛІТЕРАТУРНОГО ЧИТАННЯ	16
Іванова Лідія Іванівна КОМУНІКАТИВНО ЗОРІЄНТОВАНІ ПІДХОДИ У ПРОВЕДЕННІ СУЧАСНОГО УРОКУ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	18
Кадепська Галина Михайлівна ІСТОРІЯ ТА ЕТАПИ РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ	20
Кіях Марія Миколаївна ОБРАЗ УЧИТЕЛЯ У ПЕДАГОГІЧНИХ ПОГЛЯДАХ Я. Ф. ЧЕПІГИ	21
Маліновська Наталія Петрівна ВИКОРИСТАННЯ ІКТ У РОБОТІ СУЧАСНОГО ВЧИТЕЛЯ	23
Махник Оксана Дмитрівна, Галатюк Валентина Михайлівна СУЧАСНИЙ ВЧИТЕЛЬ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ: ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ	25
Міщєня Оксана Миколаївна ГРОМАДЯНСЬКА КОМПЕТЕНТНІСТЬ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ В СИСТЕМІ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ОСВІТИ	26
Могилевська Світлана Русланівна ОСВІТА ЯК ГОЛОВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТОЛЕРАНТНОСТІ В СУСПІЛЬСТВІ	28
Невелічук Лариса Петрівна ВИНИКНЕННЯ ПЕДАГОГІКИ ЯК НАУКИ	30
Омельчук Володимир Васильович РОЛЬ БІБЛІЇ У ВИХОВАННІ МОРАЛЬНО-ХРИСТІЯНСЬКИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	32
Панасюк Юлія Ігорівна ПРОЦЕС АДАПТАЦІЇ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ ЯК ПСИХОЛОГО- ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	33
Суржук Тетяна Борисівна ФОНЕТИЧНИЙ СЛУХ – ОСНОВА ФОРМУВАННЯ НАВИЧКИ ЧИТАННЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ	35
Ткачук Ольга Сергіївна ВИВЧЕННЯ ГРАМАТИКО-ОРФОГРАФІЧНОГО МАТЕРІАЛУ НА ФОНЕТИЧНІЙ ОСНОВІ	38
Усач Лариса Володимирівна БАЧЕННЯ ПЕРСПЕКТИВ СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ШКОЛИ КЛАСИКАМИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДУМКИ	39

Федорчук Ірина Володимирівна ОСОБЛИВОСТІ І ПЕРЕВАГИ РОБОТИ ВЧИТЕЛЯ, ЩО НАВЧАЄ ДІТЕЙ ЗА ПРОГРАМОЮ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОЕКТУ «ІНТЕЛЕКТ УКРАЇНИ»	42
Целковська Любов Костянтинівна ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	43
Шульгун Марина Віталіївна ЕТИЧНІ ВИМІРИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОФЕСІЇ	45

СЕКЦІЯ 2

МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Боровець Олена Віталіївна ФОРМУВАННЯ ДИДАКТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ	48
Бричок Борис Павлович ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	50
Веремчук Алла Петрівна ПРОБЛЕМА АКТИВІЗАЦІЇ НАУКОВО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ	51
Гетманчук Надія Олексіївна МОДЕРНІЗАЦІЯ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СУЧАСНОГО МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ	53
Захарчук Зоя Олександрівна КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ: ГЕНЕЗИС МОВИ ТА МОВЛЕННЯ	55
Іскра Лілія Віталіївна САМООСВІТА СТУДЕНТІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ МОДЕРНІЗАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ	58
Кішканьова Наталія Олександрівна ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	60
Кобець Надія Олександрівна КРЕАТИВНІСТЬ ЯК ПРОВІДНИЙ ПРИНЦИП ПОБУДОВИ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ	62
Колупасева Тетяна Євстафіївна РЕЙТИНГОВА СИСТЕМА ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ – ІННОВАЦІЙНИЙ НАПРЯМ У РОЗВИТКУ УНІВЕРСИТЕТІВ	64
Красовська Ольга Олександрівна, Мекіса Марія Анатоліївна ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ШЛЯХОМ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ГАЛУЗІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ	68
Красовська Ольга Олександрівна, Стрілецька Марія Андріївна КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ГАЛУЗІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ	70
Лисюк Тетяна Миколаївна ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	72
Лук'яник Людмила Василівна ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА В УМОВАХ БЛИЗЬКОСПОРІДНЕНОГО БІЛІНГВІЗМУ	74
Мельничук Лілія Борисівна МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ЛАНКИ ОСВІТИ ДО КЛАСНОГО КЕРІВНИЦТВА	76
Міськова Наталія Миколаївна ОСОБЛИВОСТІ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ ДО УЧНІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	78
Романенко Олександра Олександрівна МУЗИКА ЯК ЗАСІБ ВИРАЗНОСТІ КІНЕМАТОГРАФА	79
Сарнавська Оксана В'ячеславівна, Яковишина Тетяна В'ячеславівна СУТНІСТЬ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ УЧИТЕЛІВ	80
Соколюк Олена В'ячеславівна ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ	83

Третяк Оксана Миколаївна ДО ПИТАННЯ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ НА ЗАСАДАХ КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ НАВЧАННЯ _____	84
Царук Юлія Михайлівна ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ОСВІТНІЙ ПОТЕНЦІАЛ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ _____	86
Шевчук Ірина Володимирівна РОЛЬ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ _____	88
Шевчук Тамара Борисівна ВИКОРИСТАННЯ ТЕКСТУ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ МОВНО-МОВЛЕННСЬОЇ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ _____	90
Шурин Олена Іванівна ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА НАПРЯМИ РОЗВИТКУ _____	92

СЕКЦІЯ 3

З ДОСВІДУ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

Білоус Тетяна Миколаївна РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННСЬКИХ УМІНЬ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «ПРИКМЕТНИК» У 3 КЛАСІ _____	94
Гаврилович Мирослава Олегівна СТВОРЕННЯ І ЗАСТОСУВАННЯ АВТОРСЬКИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ _____	95
Гарачай Юлія Романівна РОЛЬ ТА МІСЦЕ ЛІТЕРАТУРНОЇ ГРИ В СТРУКТУРІ УРОКУ ЧИТАННЯ _____	97
Головачик Ірина Володимирівна ВИХОВНА ГОДИНА. ТЕМА: "ПРИРОДА – НАШ ДРУГ" _____	99
Головко Валентина Анатоліївна СУТНІСТЬ ЧИТАЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ _____	100
Грицюта Олена Анатоліївна, Квятковська Леся Федорівна КОНСПЕКТ УРОКУ ПИСЬМА У 1 КЛАСІ. ТЕМА: ПРАВИЙ ПІВОВАЛ. _____	102
Джурик Світлана Миколаївна АРТ-ТЕРАПІЯ ЯК ІНТЕРАКТИВНИЙ МЕТОД НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА У 1-4 КЛАСАХ _____	104
Дзядух Тетяна Богданівна РОЗВИТОК ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ _____	105
Дробуш Тетяна Яківна МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ЗНАТЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ. ПРО СВЯТА НА УРОКАХ «Я У СВІТІ» _____	107
Дьоміна Тетяна Ігорівна ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ САМОСВІДОМОСТІ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА _____	109
Іванюк Лариса Василівна, Мусійчук Олена Олександрівна ГРА-ПОДОРОЖ МІСЦЯМИ «СЕМИ ЧУДЕС РІВНЕНЩИНИ» _____	112
Карпінська Валентина Володимирівна АНАЛІТИКО-СИНТЕТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ _____	114
Козицька Оксана Анатоліївна РОБОТА НАД МЕТАФОРИЧНІСТЮ ТА ФРАЗЕОЛОГІЄЮ ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ _____	116
Корзюк Марія Вікторівна РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ В УЧНІВ 1-4 КЛАСІВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ _____	122
Кравчук Юлія Ігорівна ВИКОРИСТАННЯ НАРОДОЗНАВЧОГО МАТЕРІАЛУ НА УРОКАХ ПРИРОДОЗНАВСТВА У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	123
Кривко Валентина Григорівна, Мартинюк Людмила Іванівна КОНСПЕКТ УРОКУ ЧИТАННЯ У 1 КЛАСІ. ТЕМА: АЗБУКИ ВЧИТЬСЯ ЗАВЖДИ ПРИГОДИТЬСЯ. РОБОТА З ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК СКЛАДОВОГО ЧИТАННЯ. КАЗКА ПРО АЛФАВІТ. _____	124
Літковець Олена Дмитрівна МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ СЮЖЕТНИХ РОЗПОВІДЕЙ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ _____	126

Маркопольська Іванна Володимирівна КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ ВЧИТЕЛЯ НА ПОДОЛАННЯ МОВЛЕННСВИХ НЕДОЛІКІВ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ _____	128
Мартиненко Світлана Вікторівна КОНСПЕКТ УРОКУ З ЧИТАННЯ 4 КЛАС. ТЕМА: О. ОЛЕСЬ «ЯРОСЛАВ МУДРИЙ», І. КРИП'ЯКЕВИЧ «КНИГА ЗА КНЯЖИХ ЧАСІВ» _____	130
Мельник Марія Володимирівна ФОРМУВАННЯ ТЕХНІКИ ЧИТАННЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ _____	132
Мосейчук Вікторія Анатоліївна УРОК З «НАВЧАННЯ ГРАМОТИ (ЧИТАННЯ)». 1 КЛАС. ТЕМА. «ЛІТО КРАСНЕЄ МИНУЛО...». ДИТЯЧІ СПОГАДИ ПРО ВІДПОЧИНОК УЛІТКУ. ПРАКТИЧНЕ ОЗНАЙОМЛЕННЯ ЗІ СЛОВОМ, РЕЧЕННЯМ. СПОСІБ УМОВНОГО ПОЗНАЧЕННЯ РЕЧЕНЬ. _____	133
Мосійчук Галина Анатоліївна ВИХОВНИЙ ЗАХІД. ТЕМА: «СВЯТО КНИГИ» _____	136
Назарчук Галина Анатоліївна ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ УЯВЛЕНЬ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ _____	140
Найда Руслана Григорівна ФОРМУВАННЯ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ СУСПІЛЬСТВОЗНАВЧИХ УЯВЛЕНЬ ТА ПОНЯТЬ В КУРСІ «Я У СВІТІ» _____	142
Пастернак Ірина Дмитрівна СТИЛІСТИЧНА ВПРАВНІСТЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ – НЕОБХІДНА УМОВА ЇХ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ _____	143
Приходько Лариса Миколаївна МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ КОМП'ЮТЕРА НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА МАТЕМАТИКИ У ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ _____	145
Проконець Людмила Ярославівна З ДОСВІДУ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	147
Пучкова Олена Василівна ОРГАНІЗАЦІЯ КОМПЛЕКСНОГО АНАЛІЗУ ЛІТЕРАТУРНОГО ТВОРУ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ _____	149
Раджабова Тетяна Миколаївна УРОК МАТЕМАТИКИ В 1 КЛАСІ. ТЕМА: СКЛАД ЧИСЛА 7. ДНІ ТИЖНЯ. ОБЧИСЛЕННЯ ЗНАЧЕНЬ ВИРАЗІВ. _____	152
Сілкова Ельвіра Орестівна, Власюк Марія Василівна ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ СКЛАДЕНІ ТЕКСТОВІ ЗАДАЧІ _____	155
Сілкова Ельвіра Орестівна, Оксенюк Надія Олексіївна ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ _____	157
Слободинюк Ольга Олексіївна СПОСОБИ ЕФЕКТИВНОГО ПРОВЕДЕННЯ УРОКІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	159
Смик Ольга Василівна РОЗРОБКА ІНТЕГРОВАНОГО УРОКУ З РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ТА УКРАЇНСЬКОГО ЧИТАННЯ В 4 КЛАСІ «ЗИМОВИЙ ВЕРНІСАЖ» _____	160
Столярчук Віра Юріївна ВИКОРИСТАННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ МЕТОДІВ ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАУРОЧНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ _____	165
Суходол Юлія Миколаївна НАУКОВІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ КОНТРОЛЮ ЗА НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ _____	168
Фірсова Ольга Валеріївна ЕКОЛОГІЧНА ЕСТАФЕТА «МОЄ СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДИ» _____	169
Шуневич Наталія Іванівна ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ _____	172
Шутяк Володимир Георгійович МОДЕЛЮВАННЯ МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ З ВИКОРИСТАННЯМ НАБОРІВ КОНСТРУКТОРІВ _____	174

Наукове видання

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГА

Матеріали II науково-практичної інтернет-конференції
**"Сучасний вчитель початкових класів:
досвід та перспективи"**,
присвяченої 75-річчю
Рівненського державного гуманітарного університету

26-27 листопада 2015 року
м.Рівне

Відповідальна за випуск – Колупаєва Т.Є.

Комп'ютерна верстка – Соловей Л.М.

Формат 60x84/8 . Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Ум. друк. арк.. 21,6. Тираж 100 прим.

Видавець О.Зень
Свідоцтво суб'єкта видавничої
справи РВ № 26 від 6 квітня 2004 р.
пр. Кн. Романа, 9/24, м. Рівне, 33022;
тел. 0-362-24-45-09; 0-67-364-07-27;
olegzen@ukr.net

Видруковано: Кафедра педагогіки початкової освіти РДГУ
вул. Остафова, 31, каб. 02, м. Рівне, 33000
тел. 0-362-62-00-84